

Politika ekmek hıvgasıdır.

Sömürücüye

YUMRUK

Onbeş Gündüz Siyasi Gazete

Nurlu ufukları
Sömürücüler getirmez
emekçilere
Emekçiler getirecek
Nurlu ufukları
kendilerine

Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl Örgütünün Üçüncü dönem kongresi yapıldı

7 Ocak 1968 Pazar günü yapılan kongrede: Genel sekreter Nihat Sarıoğlu, Tekirdağ millet vekili Kemal Nebioğlu, Konya millet vekili Yunus Koçak hazır bulundu.

Delegelerin salt çoğunu luğu ile saat onda açılan kongre: T.I.P. genel sekreteri Nihat Sargini, Divan Başkanlığına, Karabük

Genel Başkan Aybar'ın Basına demeci

Sevgili vatandaşlarım emekçi kardeşlerim:

Yürüttülen mücadelede bu yıl bir adım daha atarak aziz vatanımıza, NATO'dan Amerikan işçilerinden, dış ve iç sömürüklerden kurtarmamızı anayasa'ya sahip çıkarak, emekçilerin kendi kendisi nın efendisi olduğu tam bağımsız, demokratik sosyalist Türkiye'yi bir an önce kurmanızı dilerim.

Kıbrıs'lı kardeşlerim Çözümü ancak NATO dışında bulunacak olan haklı davalarınızda başarıya ulaşmanızı öistarinden arınmış, taraflısanız, fedatlı ve bağımsız bir Kıbrıs kurmanızı dilerim.

Yeni yılda hepinize başarılar, mutluluklar.

Saygılarımlı sunarım,

İlçe örgütü başkanı Mehmet Ardiç; İkinci başkan İğde ve İlhami Kızılay'la Osman Sahilli'yi Divan katılığine seçti.

Hazırlanan kongrede kabul edilen gündem gereğince, daha sonra faaliyet raporunun okunması üzerine geçildi. Sekreter Yavuz Ünal tarafından okunan faaliyet raporunda: İl örgütünün çalışmaları ve diğer müesseselerle olan münasebetleri partimizin dayandığı emekçi sınıfının açısından eleştirildi. Faaliyet raporu özetle şöyle bitti.

«Son olarak şunu söylemek isterizki; Bu kapkaç düzeni bir avuç varlıklarının yararına çalışmaktadır. Otuzmilyon civarındaki emekçi halkımız bir yana iki milyon kadar olan mutlu azınlık bir yanadır. Gerçek güç emekçi sınıfın elindedir. Fakat emekçilerin politik bilinci olmadığından her zaman varlıklı sınıfın partilerine oy vermişlerdir. Varlık

İ sınıf emekçileri hiç bir zaman düşünmemiştir. Biz kendikendimizi düşünmek zorundayız.

Türkiye İşçi Partileri olarak; bu vatanın her karış toprağını diğerleri ile bir bütün sayar ve hiç bir yabancı devletin gölge düşürmesini istemeyiz. Ve kendi öz yurdunda, topraksız, evsiz, işsiz ve insan haysiyetine yaraş-

mayacak bir yaşamış seviyesi içinde olan emekçi halkımızın kendi sorunlarını bizzat kendilerinin çözümleyebileceğine inanıyoruz, Gerçekin ta kendi side budur.

Bugünkü egemen sınıflar hiçbir ayırım gözetmeksinin dünyadan herhangi bir ülkesi ile egemenliğimizin ve emekçi halkımızın zararına bağlar ku-

rabilirler. İşte amerikan emperyalistleri bu yüzden ta içimize kadar girmiştir. Her şeyimiz onları kont rolü altındadır.

Bütün bunlara karşı bir tek silahımız var. O da oyunuz. Öylesine bir silahçı ancak kendi sınıfımızın partisinde kullanırsak gücünü görebiliyoruz.

Etrafımızda gördüğümüz her türlü eser İşçi sınıfının alın teriain bir mahsuldür kısaca her şeyi yapan, İşleyen ve İşlenenler... bileceğiz, yapacağınız ve göreceğiz ki; En mükemmel şekilde devlet idare edecekler ve kimseinkin hakını kimseye yedirmeyeceklerdir.

İl Başkanı Maden İşçisi Hüsamettin Güven kendi hakkımızı kendimiz tesbit edeceğiz dedi

Yer altı ve yer üstü servetlerinin gavurlar tarafından kapatıldığını söyleyerek konuşmasının başlayan İl başkanımız Maden İşçisi Hüsamettin Güven milyonlarca emekçi kanı akıtarak kurtarmış olduğumuz bu vatana silahlı giremiyenler para ile girmişlerdir.

Istiklal Harbinizden sonra iş başına gelen varlıklar sınıf yabancıları kendi karları içün vataniye davet etmiş ve en büyük İhaneti yapmıştır.

Bizim için en büyük değerim emek olduğunu söyleyen Hüsamettin Güven yillardır dededen toruna miras kalan maden cılıcılık sonunda hayatlarında hiçbir değişiklik olmamıştır. Üçetime doğrudan doğruya katkıda bulunan (Devamı 4 ncü sahifede)

Genel Sekreter Nihat Sargin Emekçi halkımızın tek kurtuluş yolu Sosyalizmdir dedi

Kongrede hazır bulunan Genel sekreter Nihat Sargin özellikle kalkınma meselemiz üzerinde durmuş ve Türkiye için kapitalizmle kalkınma yolunu kapandığını kurtuluş

savaşla ile emperyalizme karşı gelip onları yendiğimiz halde varlıklı sınıf yönetimindeki emekçi halkımız, tekrar yabancı sermayedarların Emperyalist kucagına düştü.

Bizim kapitalist yolla kalkınmamıza imkan yoktur. Türkiye geri kalmış bir ülkedir. Ama ışısı muhakkak ki, bağımızlığı yeni kayuşmuş Asya ve Afrika ülkeleri gibide değiliz. Onlardan ilerede ve onlardan ayrı bir yerdeyiz. Kurtuluş savaşından sonra sosyalizme geglmediği için bu hale düştük.

Topraklarımıza Amerikan işleri vardır. Bu işlerin her çeşit kontroları da onlara aittir. Hiç bir yetkilimiz bu işlere girememektedir.

Nato, ve Amerikan işleri egemenliğimize gölge düşürmektedir. Biz Nato'ya ve Amerikan işlerine karşıyız ve onların yurdumuzdan çıkışmasını istiyoruz. Dedi.

Konya Milletvekili Yunus Koçak, davalarımız halkın davası haline gelmiştir dedi

Kongremizde bir koçuşa yapan Yunus Koçak, biz anayasayı savunuyoruz, karşımızdakiler de bize değil (esasında) anayasaya karşı çıkmaktadırlar. Bu sene Türkiye bütçesi geçen seneki bütçeye nazaran % 13,9 arttı; halde, Milli Eğitim bütçesi % 12,7 artmış. Buna anayasaya göre halkın okutmak devletin başta gelen görevi idi. Buna karşılık Jandarma Genel Komutanlığının bütçesi % 20 ve Emniyet genel müdürlük

toplumun bütçesinde % 34 artmıştır. Demekki hukuk devleti olmaktan çıkararak polis devleti olmaya gidiyoruz.

Bugün T.I.P. köye girmiştir. Halk tarafından benimsenmiştir. Biz bu işi bırakıksak değil. Halk bırakımıyacaktır. Ve mutlaka yapılanların hesabını bizzat halk kendisi suçlulardan soracaktır. Onun için tek çıkar yolları anayasaya uygun hareket etmektedir. Dedi.

GER-CEK:

Nato'dan çekilmek Amerikayı kovmak lazımdır

HÜSAMETTİN GÜVEN

Sağrı, Kapitalist denen zengin sınıf son zamanlarda hayatı telsiz olduğu davranışlarıyla ortaya çıkmaktadır. Onların temel yapısı yalana, riyaya ve iftiraya dayandığından, yalanla, riyala ve iftiraya hayatıyetlerini sürdür ebleceklerini sanmaktadır.

Halbuki; emekçi büyük halk kitlesi her geçen gün durumu kavramakta, arkasındaki Amerikan oyununu sezmemekte, bu soygun ve sömürü düzenine son vermek için Türkiye İşçi Partisi saflarında birleşmektektir.

Maden ocaklarındaki işçil, köydeki çiftçi ve aydın sınıf teşhisini koymuştur. Bu teşhis sonucu olarakda çürümüş ve kokumuş işgren kapitalizmi tasfiye etmek kararını milletçe vermiş tir.

Artık Türkiye İşçi Partisine yapılan iftiralar geri tepmektedir. Halk iyi biliyor ki, Türkiye İşçi Partisinin sesi kendi sesidir. Bu ses Türk toplumunun asırtık sesidir. Toprak sahibi olmak ev bark sahibi olmak, iş güç sahibi olmak ve kula kul olmamak, milletçe hür yaşamak. Türkiye İşçi Partisinin temel felsefesi budur. Halkımızda işte bunu biliyor.

Kanıyla sularmış bu toprakların bir kısmının üzerine yabancı milletin gölge düşürmesine tahammülü yoktur. Bu milletimizin değişimiz idealidir.

Nato denen ittifaklarıyla Türk Milletinin bağımsızlığına etki yapacak bir İttifakın içinde olmak artık halkımız için bir zul addedilmiştir. İkili anlaşmalarla yurdumuzun askeri iş olarak Amerika tarafından kullanılmasına müsaade edenler ve devam ettirenler vatan İhaneti içinde olduklarından bilmektedir. Uyanan halk bir gün hükümet edenlerin İhanetlerine DUR diyecektir.

Tekrar ediyoruz. Emekçi halkımız iktidara gelene kadar üslerin Amerikaya verilmesinde hiç bir rolü olmayan Adalet Partisi hükümeti okunu başına alın ve zamam gelmişken NATO dan çekilsin. Ve da Amerikayı yurdumuzdan kovsun. Aksi halde sorumluluktan kurtulamayacaktır.

Şu bizim mahalli EKL radyosunun sık sık dinledigimiz anonslarından birisinden öğrendiğimize göre; muhtelif iş yerlerinde llerde çalıştırılmak üzere adı geçen mülsesse tarafından bir çırak kursu teşekkürük ettirilmiş ve buraya orta okula halen devam eden ilk okul mezunları arasında seçme ile 50 öğrenci alınmış. Ve istihbar ettiğimize göre, şu ana kadar 500 öğrenci çırak olmak üzere müracaat etmiş bulunuyor.

Şimdi lütfen dikkat ediniz.

Öğrenime başlayacak kursa kaç mühendis, kaç mimar, kaç doktor, kaç şef çocuğu müracaat etmiştir. Cevap hilliç...

Ve başka türlü düşünülemez. Zira İşçilerin

Kendi kalemlerinden

Ulustan Kazaya sıkıntısı için sesler

Efendim Ulus kazasında Kazıyangı parakende satış flati artmaktadır. Bir teneke kazaya 35-40 lira arasında satılmaktadır. Kaymakama çıkarız Kaymakam der ki ben karışmam. Belediye reisine çıkarız o da der ben karışmam. Vay bizim gibi fakir köylünün haline. Ulus kazası çökmiş vaziyet te.

Kardeşim akşam köye dönerim elimde kaz şiyesi boş gelir. Evime çıkış sam circa yok, ormana gitsem circa, ormancılar koymaz. Evin üstünden tahta sökerim evimde circa diye yakarım, o da kivilcim saçar. Her an için köylü vatandaş tehlikeyle akşeder, bütün esnaf fakir fukarayı sömürmeye kalkıştılar.

Ağa köylüden bir emekçi.

Sınıf farkı yok öyle mi?

kaderi kolay, kolay değil mez.

Nasıl ki; o çocukların babalarına, öteki çocukların babaları devamlı hükmetsiz, onların çocukların istikbalde, işçi çocuklarına aynı şekilde hükmetsizlerdir.

Zannediliyor ki, boy-nuzu, boynuzsuz dalmadır.

ve zannediliyor ki, bu zavallı sınıf, ilalebet sırında ağa, başında bey taşıyacaktır.

Ve zannediliyor ki,

ten aç bırakılmış midelerden, boş bırakılmış beyinlerden nur topu gibi neticele doğmayacaktır.

Ve zannediliyor ki, sırf bağırlı, horozun kafası uçurulunca sabah daha geç olacaktır.

Tabiat hükmünü nasıl vakti saatinde infaz ediyorsa, tarihin akışında mecrasındaki yerine en ufak bir rötar yapmadan varacaktır. VE EMEKÇİLER SEÇİMLE MECLISE GİRECEKTİR.

Köylü Milletimizin Efendisi

Zavallının yerden bitme damı var
Güne karşı kağıttan bir camı var
Ağzımızda efendim namı var
Milletin efendisi işte bu

Kara kışta kar dökülen bir çatı
Hayvanların ahırıdır alt katı
Burada da yoktur rahat fırsatı
Milletin efendisi işte bu

Yağ çıkarır bal çıkarır yiyez
Bayramda da yeni bir şey giyemez
O derdini kimselere diyemez
Milletin efendisi işte bu

Vergi verir, asker verir yol verir
Kazancını saklamadan bol verir
Harbe gider, gövde bacak kol verir
Milletin efendisi işte bu

Zavallının duyulmadı hiç ahi
Bilmem nedir bu vatanda gönübü
Ağarmadı gitti baht-i siyahı
MİLLETİN EFENDİSİ İSTE BU!

Ihsan Baran

Kime, niçin oy verdiğini bileyecsin Sendikacılara ihtar!...

Herkisin bildiği gibi yurdumuzda iki çeşit iş yeri vardır. Birı devlete ait diğer de şahıslara ait birine Devlet teşebbüsü öbürüne özel teşebbüs denir. Şimdi oturup bir güzelce düşünelim. Bir iş kanunu vardır ve bu kanunun işçiye sağladığı haklar vardır. Bu haklar şahıslara ait iş yerlerinde mi yoksa devlete ait iş yerlerinde mi? İşçi yararına kullanılır? Yani işçi özel teşebbüste çalışarken mi kendini daha çok güven içinde duyar? Toplu Sözleşmeler hangisinde da ha çok hak sağlar ve hanımlı sağlanan hakları uygular? Hangisinde daha çok yövme alır? (Söz konusu olan kalifiye işçi değil normal işçi yövmesidir.) Sözün kısası, işçi kardeş sen devlete ait iş yerinde mi yoksa şahıslara ait iş yerinde mi çalışmak istersin?

Elimizi vicdanımıza koyarsak bütün soruların cevabında devlet teşebbüsleri galip çıkacaktır. Oysaki iktidardaki ADALET PARTİSİ özel teşebbüsü savunan; memleketin bütün imkanlarını özel teşebbüsün önüne comertçe seren, ve onu comertce besleyen, devlet teşebbüslerini dahi onun çöplüğü haline getiren bir partidir. Dua edelim ki Türkleyede devlet teşebbüslerini satın alacak kadar büyük sermayedalar yok. Yoksa Devlet teşebbüslerini şahıslara devretmek yanlı satmak Adalet Partisi programında yazılıdır.

İşçi kardeş! istermisin ki Zonguldak maden ocakları haraç-mezat satılsın ve sen devlet yerine şahısların ocaklarında çalışın? İstemezin değilimi Ama garip bir durum var ortada. Adalet Partisi senin oylarını geldi iktidara. Hem de özel teşebbüsü savunarak. Bu işte bir yanlışlık bir terlik görmüyormusun? Bir yandan Kömür işletmeleri devletin elinde kalsın diyorsun öbür yandan şahıslara satmalıdır diyen partiyeyi veriliyorsun.

Kime oy vermemizin gerektiğini yeniden bir önce düşünsek iyi olacak. Ne dersin? Bak Türkiye İşçi Partisi devletçiliği savunuyor. Hemde özel teşeb-

büs yararına çalışan bu gönüklü bozuk düzen devlet ciliği değil, yönetiminde işçilerin söz ve karar sahibi olacağı halktan. İşçiden yana bir devletçiliği..

TÜRK KÖYLUŞU

O topraktan öğreşip

Kitapsız bilendir.

Hoca Nasrettin gibi ağlayan

Bayburtlu Zihni gibi gülendir

Ferhat'dır

Kerem'dir

Ve Keloglan'dır.

Yol görünür onun garip sesine

Analar, babalar umudu keser

Kahpe felek ona eder oyunu

Çarşambayı sel alır.

Bir yar sever

El alır.

Kanadı kırlır

Çöllerde kalır.

Ölmeden mezara koyarlar onu,

O «Yunusu biçaredir

baştan ayağa yaredir.»

Ağu içe su yerine

Fakat bir kere bir dert anlayan düşmesin önlerner

Ve bir kere vakt erişip

gayri yeter

demesinler

Ve bir kere dedilermi

«larafıl sürünu urur

mahlukat yerinde durur»

Toprağına nabızı başlar

Onun nabızlarında atmağa

Ne kendi nefsin korur

ne düşman kayırır.

(dağları yırtıp ayırtır

Kayaları delip yol eyler abi hayat akıtmaya)

BU ÜLKE

Mehmetin eli kömürde

Mehmetçığın eli kanda

Ateşle kanla sönürlüldü

Sarı sapkalılar grevi

Zonguldak kömür ocaklarında

Adam olur bu Ülke

Adam olacak elbet

Temmuz dağlarında bir bölük kar gibi gıldıkle

grev gözcüsü Kızlar

Ve yattıkça kömür ocaklarında

Mehmedin erkek ölüsü

Adam olur bu Ülke

Olacak elbet

İşçi davalarına eğilin yoksa sizleri işçi düşmanı ilân edeceğiz!..

Sendikacılar; emekçilerin önemli davalarından olan bir sorun üzerine dikkatinizi çekmek istiyor. Çünkü:

a) İşçilerin üretikleri maddelerden bütün toplumun faydalananması için İşverenin bu maddeleri nasıl satışa arz ettiğini takip etmek.

b) İşçileri kurulu düzende yaşatmak.

c) İşçilerin sosyal (yatracak, yiyecek, gidecek, ulaşırma, eğlence) haklarını korumak.

d) İşçilerin, toplum şartlarına göre; İşverenin almak istedikleri haklar varsa, bunları teferruatlı olarak incelemek ve İşverenden andırmalarla alıp işçilere verilmesini temin etmek.

Inanıyoruz ki.. Bütün bunlar bizim kadar sizin de yerine getirilmesi için çaba sarf etmeniz gereken işçi meseleleridir.

Fakat.. Bugün Zonguldak'ta işçi arkadaşların arasında arzuhalcilerin ve tecfıcıların şahsi çıkarlarına sılet olan, kendini satmış menfaatçı upaklar vardır.

Yerin altında 700 metre derinlikte seki saat on iki saat kömür tozu yutarak ıslak yerlerde milleti için kömür çıkartmak isteyen işçi arkadaşlar; alından gezen kömürün altında kalarak, kanca keşerken arabaların arasında sıkışarak vs.. Şekilde elini, ayağını veya vücutunu herhangi bir parçasını kaybetmektedirler.

Ondan sonra, hastanede daha gözünü açar nemz, köyde evinde istirahet ederken, arabada, trende gidip gelirken, yedi kat yerin dibinde çalışırken, pavyonda otururken, vs.. Yerlerde hep tecfıcıların ve üç käğıtçiların adamları karşularına dikkili akıncı kandırabilmek için arkadaşları, davası bize ver diye rahatsız etmektedirler.

Sebebi gayet basittir. Kazalara maruz kalan işçiler İşverenden tazminat (Kan Parası) ulma hakkına

sahiptirler. İş kanunu, Toplu Sözleşme, ve Yargıtay maddelerinde işçinin bu hakkı açık olarak gösterilmiştir. Fakat işçi arkadaşlarının bu haklarını alabilecekleri için mahkeme kapılarında uğraşacak vakitleri yoktur. Bundan dolayı arzuhalcilerin ve tecfıcıların adamlarına inanıp vekâletname ve (yüzde eли, yüzde otuz, yüzde yetmiş gibi...) ücret mukaveleleri yapmaktadır. Dolayısıyla dava sonunda hakkını alamamakta ve derde çare bulunması için savcılık ve E.K.I. Muhasebesinin kapılarını aşındırmaktadırlar. Ve elindeki üç beş kuruşuda böyle harcamaktadırlar. Bir de yetmiyormuş gibi müraçat ettiği kapılarda «sen hakkını almışsun» diye yüz geri edilmektedirler.

Hatta tecfıcıların bazıları paraların bir kısmını bozdurup büyük bir keske kâğıdına, bütün ve tutarı fazla olan paraları küçük bir kese kâğıdına koyarak, keyiflene, [keyifle] işçil arkadaşına sunuyorlar. Sonra «Bütününü mi alırsın?» diye soruyorlar. İçinde daha çok para var zanneden işçi büyük kese kâğıdını alınca kahkahalarla gülümsetmekteydi. Kendilerini haklı gösteremek için elde biz adama böyle torbayla para kazandırırız» diye şıyan söyleyordu.

Sendikacılar, İşte sizin de bizim kadar üzgünizde düşen vazife; işçi arkadaşları bu sahtekârların elinden kurtarmaktır. Çünkü, yukarıda (d) maddesine göre İŞÇİ BÖYLE İSTEMEK TEDİR. BU BİR EMİR DİR. BUNU BİR ÇARE BULMAK MECBURİYE TİNDESİNİZ.

Öyleyse, Sendikacılar bir «SENDİKA HUKUK SERVİSİ» kurmak mecburiyetindeler. Bu serviste çalıştırılmak üzere E.K.I. de olduğu gibi iki üç iş-

(Devamı 4. sayfada)

T.i.P. Milletvekili Nebioğlu, emekçiler mecliste çoğunluk olunca, sefaletten kurtulacağız, dedi

Maden ocaklarında günde on saatte fazla çalışan maden işçileri 15 lira yevmiye alırlarken, 3500 lira maaşlı mebusların zam istediklerini emekçi halkımızın her geçen gün biraz daha ızdırap içinde kaldığını, bütün bunların düzenebilmesi için emekçilerin çok sayıda millet vekiliini meclise sokmaları gerektiğini anlatıyor.

rak sözlerini özetli şöyle bağıladı:

Senelerden beri sosyal adaletten bahsedilir ve bu bahsedilen şey bir türlü gelmez. [Çünkü sosyal adaleti isteyenler mecliste çoğunlukta değiller. Bunu ne Adalet partisi ne C.H.P. ve ne de diğerleri getirebilirler. Bunu biz yani bizzat emekçiler yapacaktır dedi.]

il başkanı

(Başta 1inci sahifede) maden işçisinin teri, kani ve canı sümürülmüştür.

Çalışan, gecinmeye muhtaç, zahmetden kaza naları milyonları vurmaktadır. Zonguldaktan sene ierden beri millet vekilleri gönderiyoruz bunlardan

hangisi dönüşünde maden ocaklarına girdi hangisi köye döndü. Gidenler emekçi sınıfından değil zengin sınıfındı, bunun için ken dilerine çalıştırıldı. Biz ken di göbeğimizi kendimiz keseceğiz, kendi hakkımızı kendimiz tesbit edeceğiz dedi.

Türkiye İşçi Partisinde görev Takımı

7 OCAK 1968 Pazar günü yapılan İl Örgütünün kongresinde, seçilen arkadaşlar ve yaptıkları görev takımı aşağıya çıkarılmıştır. Kendilerine başarılar dileriz.

İl Başkanı :	Hüsamettin Güven	İşçi
Sekreter :	Yavuz Ünal	"
Sayman :	A. Hamdi Dinler	Mimar
Uye :	Sabutay Alimamoğlu	İşçi
Uye :	Seyfettin Akkaş	"
Uye :	Ahmet Serifoğlu	"
Uye :	Muhittin Kurt	"
Uye :	Yusuf Çebi	"
Uye :	Mehmet Sevindir	"

Toplumcu Düşüncenin Anadolu'daki gür sesi:
«Sömürgeciye Karşı SAVAŞ»
3. Yılına girdi
Sayısı 50 kuruş
P.K. 80 — TRABZON

Abone Olunuz

Abone Bulunuz

Vay... Halimize

Elvanpazarcık köyünden gelmiş, «yolumuz yok, yaşamtamız yok, telefonumuz yok» deyip duruyordu. Yol, köylerine yayan yapıldıktan tam bir saat geçermiş. Bir hasta, bir doğuracak gelin olmaya gorusun, vay haline elvan pazarcıklının. Bir sodye yeparlımiş hemen ve güçlü kuvvetli delikanlılar tutup hasta [kimseyi yola] iletirlermiş. Karakoldan mı nerden bir telefon çekerlermiş Zonguldak şehrine. Taksiler Elli liradan aşağı ne gelirler ne de giderlermiş. Parası olmayanın vay haline. Borç harç, artık ne yaparsa yapsin.

Bükmişler, illallah domisler ama ne yapmışlar, bir dertlerini dinleyen, derman olan yok ki.

«Hangi partide oy verir köyünüz dedim. hangisini tutarsınız?»

«Adalet, dedi. Adalet dedi ama şikayetü adaletsizlikti. Ve bu adaletsizliğin devleti idare edenlerden geldiğini bilmiyordu. Oturup kendisine şöyle bir hesap yaptıktı

Elvanpazarcık köyü 86 haneydi. Hane başına yılda, ortalama 35 lira vergi öderlerdi devlet babaya. Seksen altı ile otuz beş knymeyi çarptırmıştı. Tam üç bin on lira tutardı ve bu onyedi yılda tam 51170.00 lira demekti. On yedi yılda Elvanpazarcık köyünden Ellibir bin yüz yetmiş lira alan devlet baba, İki bin lira ya tutar, ya tutmaz bir çesme yapmıştı yanız.

Hesabı önlüne serince gözleri açılmıştı Elvanpazarcıklının. «Yahu ben bu Demokrat hükümetini de bizden yana sanırdım dedi. Meğer bizi soymaktan başka işleri yokmuş. Almanaya gidenimiz madende elçilerini tükendip tekahde ayrılanlarımız bıraz para gördüler de evlerini falan onardılar. Dur sen kardaş bu hisabız bizim köylülere göstereyim hele.» dedi.

Kırk bin köylümüz var bizim Türkiye'de köylümüz orduya Asker Devlete verdiği insanlara yiyecek yetiştirir durmadan. Ve yarı aç yarı tok yaşar. Elvanpazarcıklı köylümüz

gibi bir gün bütün köyülerimiz uyanacak, kendilerinden yana olmayanlarından hesap soracaklardır.

Türkiye İşçi partisi Köylü ve İşçi bütün emekçileri saflarında toplayarak bir gün bu Zenginler iktidarına son verecektir. Köylüler işçiler ve tüm emekçiler her gün biraz daha anlıyorlar ki menşatları birleşmektedir. Bir

leşerek Türkiye İşçi Partisi saflarında iktidara devlet idaresine ağırlığını koydukları zaman kendi dertlerine kendileri çare bulacaklardır. Köylüden İşçiden yana olmayanlar büyük uyanışın korkusunu şimdiden duyuyorlar. Duy sunular bakalım.

Elvanpszarcık Köyünden bir Emekçi

ihtiar!..

Başta 3 de ne avukat tutulsun. Bu avukatlar yalnızca sendika emrinde çalıştırılsın. Sendika işçi davalarını içinden ücret almadan bu avukatısa gördürsün. Şimdi bunun işçilere faydalansın sıra ile yazalım:

a) İşçiler mahkeme kapılarında oyalandırılmayı yakalı.

b) İşçilerin hakları arzuhalı ve tefecilerin ceplerine girmeyecek.

c) İşçiler ayrıca davalarını gördürmek için avukat ücreti ödemekten kurtulacaklar.

d) Avukatlara aylık vermek için davalardan kazanıldıktan sonra mahkemelerin takdir etmiş olduğu ve karşı taraftan alınan vekillik ücretinden faydalansın. Ayrıca bunu eğer lüzum duyulursa sendika kasasından da faydalansın. Fakat bunu lüzum duyulacağına zannetmiyoruz.

Şimdi mesele ilice aydınlatılmış vaziyettektir.

EĞER BUNDAN SONRA DASENDİKACILAR «HUKUK SERVİSİ» NI KUR-

Dizgi, baskı

Bingöl Matbaası

Tel. 2390 Zonguldak

Sahibi

Hüsamettin Güven

Sorumlu Müdür:

Ahmet Hamdi Dinler

—17 Ocak—1967

Sayı: 7 Fiyat: 25 Kuruş

Yılalık Abone Fiyat: 6 TL.

MAYIP İŞÇİNİN SOYULMASINA—DOLANDIRILMASINA GÖZ YUMARLARSA ONLARI İŞÇİ ARKADAŞLARI DOLANDIRICILARA SATMAKLA SUÇ LAYIP—İŞÇİ DÜŞMANI İLÂN EDECEĞİZ.

YAZAN AHMET YILMAZ

Dert nedir?

Memleketimizde yüzennialerden beri devam eden bir düzen vardır. Bu düzen bir avuç varlık kişiinin yararına işler. Büyük emekçi kitlesinin hesabına pek az bir şey düşer.

Bir avuç çıkarıcı, bu fakir memlekette çalışan insanların alın terini sömürerek en ileri memleketlerdeki insanlar gibi lüks içinde yaşarlar. Bu hayatışlarını sürdürmek içinde, siyasi iktidarı ellerinde tutmak, kendi yararlarına olarak kanunlar çıkarmak isterler. Şimdiye kadar bu çabalarında epey başarı kazanmışlardır. Bilinen partilerin hepsi seçimlerden önce binbir vaatlerle alındılar reylerle meclise girerler fakat orada bu vaatlerini unutarak kendi varlıklarını yararına çalışırlar.

Halbuki Türkiye İşçi Partisi gerek meclis içinde ve gerekse dışarda emekçi sınıfı bizzat müdafia eder ve ancak emekçiler meclis sıralarını çok sayıda mebusla doldururlarsa kendi yararlarına kanun çıkaracaklarını ve kendilerini gene ancak kendi dillerinin kurtarabileceklerini söyley.

Yani Türkiye İşçi Partisi emekçi halkımızdan kendisine rey vermesini yani İşçi Partisinin saflarını bizzat emekçiler doldurarak kendi haklarını kendi dillerinin müdafia etmesini istemektedir.